

TAX PRESS REVIEW

CLIENT ALERT

Podatek VAT

- **ETS w wyroku z 22 grudnia 2010 r. (w sprawie C-438/09 Dankowski) uznał, że polskiemu podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT zapłaconego z tytułu nabycia usług od innego podmiotu, który nie dopełnił obowiązku zarejestrowania dla celów VAT.**

ETS uznał, że faktura wystawiona przez osobę niebędącą zarejestrowanym podatnikiem VAT, która zawiera wszystkie informacje wymagane VI Dyrektywą VAT, w szczególności dane niezbędne do ustalenia tożsamości wystawcy faktury oraz rodzaju wykonanych usług, stanowi wystarczającą podstawę dla odliczenia podatku VAT przez nabywcę. Trybunał wskazał przy tym, iż polskie przepisy o podatku VAT, które uzależniają prawo do odliczenia VAT od zarejestrowania usługodawcy dla celów VAT, wykraczają poza zakres wskazany prawem wspólnotowym. Tym samym, zdaniem ETS organy podatkowe nie mogą nakładać dodatkowych wymogów formalnych, które mogłyby skutkować uniemożliwieniem wykonywania prawa do odliczenia VAT. Wyrok ETS stanowi argument przemawiający za możliwością odzyskania podatku VAT naliczonego przez przedsiębiorców, którym organy zakwestionowały prawo do odliczenia w związku z nabyciem towarów lub usług od podmiotów, które nie dopełniły obowiązku rejestracji dla celów VAT.

- **NSA w wyroku z 30 listopada 2010 r. (I FSK 2052/09) uznał, że przedsiębiorca, który odliczył VAT od remontów i ulepszeń środków trwałych wniesionych następnie aportem, nie musi korygować podatku VAT.**

NSA potwierdził, że obowiązujące do 30 listopada 2008 r. zwolnienie z VAT czynności wniesienia aportu do spółki prawa handlowego lub spółki cywilnej przewidziane w przepisach wykonawczych do ustawy o VAT nie znajdowało oparcia w prawie wspólnotowym. Zdaniem Sądu czynność wniesienia aportu stanowi czynność opodatkowaną VAT, a co za tym idzie, stosując generalną zasadę regulującą prawo do odliczenia podatku naliczonego, podatnikowi przysługuje prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego od przedmiotu aportu. Tym samym w

12/2010

Mamy przyjemność przedstawić Państwu kolejne wydanie Tax Press Review, w którym opisujemy wybrane orzeczenia i interpretacje podatkowe, które ukazały się lub zostały opublikowane w grudniu 2010. Mamy nadzieję, że nasza publikacja będzie pomocna w Państwa codziennej pracy.

SALANS

www.salans.com

przypadku, gdy podatnik pierwotnie odliczył podatek naliczony od remontów i ulepszeń środków trwałych, a następnie wykorzystał te środki trwałe do wykonania innej czynności opodatkowanej (wniesienia aportu), to zakres prawa do odliczenia w stosunku do tych środków trwałych się nie zmienił i w związku z tym nie wystąpiła przesłanka dokonania korekty określona w art. 91 ust. 7 ustawy o VAT. Omawiany wyrok potwierdza, iż podatnicy, którzy dokonali zwolnionego z VAT aportu środków trwałych w okresie obowiązywania przepisów niezgodnych z prawem wspólnotowym, mogli uniknąć korekty podatku VAT naliczonego.

- **WSA w Warszawie w wyrokach z 30 listopada 2010 r. (III SA/Wa 1185/10 i III SA/Wa 1186/10) orzekł, iż wygaśnięcie planu zagospodarowania przestrzennego nie wpływa na zmianę przeznaczenia gruntu i zakres opodatkowania podatkiem VAT.**

Sprawa dotyczyła zbycia nieruchomości, która w okresie obowiązywania planu zagospodarowania przestrzennego została zaklasyfikowana jako grunt budowlany. Podatnik mając na uwadze wygaśnięcie tego planu uznał, iż przeznaczenie gruntu uległo zmianie, a w konsekwencji zbycie takiej nieruchomości będzie zaklasyfikowane jako dostawa gruntów innych niż budowlane zwolniona z VAT. Zdaniem Sądu utrata mocy obowiązującej planu zagospodarowania przestrzennego nie zmienia jednak charakteru gruntu. W związku z tym dostawa przedmiotowego gruntu nie skorzysta ze zwolnienia przewidzianego dla gruntów innych niż budowlane lub przeznaczone pod zabudowę. Powyższy wyrok może stanowić istotną wskazówkę dla podatników w zakresie kryteriów decydujących o zasadach opodatkowania VAT dostawy gruntów nieobjętych planem zagospodarowania przestrzennego.

- **WSA w Szczecinie w wyroku z 10 listopada 2010 r. (I SA/Sz 705/10) stwierdził, iż sprawdzenie nabywcy w bazie VIES nie stanowi skutecznej metody weryfikacji jego danych i tym samym nie chroni przed opodatkowaniem wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów w kraju dostawcy.**

Sąd uznał, iż błędne przekonanie dokonującego dostawy wewnątrzwspólnotowej, że numer identyfikacyjny nabywcy wewnątrzwspólnotowego jest numerem ważnym, niezależnie od przyczyny tego błędu, uniemożliwia zastosowanie „zerowej” stawki VAT przez tego podatnika. WSA orzekł, iż sprawdzenie na stronie internetowej systemu VIES numerów identyfikacyjnych VAT kontrahentów z państw członkowskich UE stanowi jedną z możliwych metod weryfikacji danych kontrahenta. Zdaniem Sądu taka metoda nie potwierdza jednak, czy dany numer identyfikacyjny został faktycznie nadany podmiotowi, który się nim posłużył.

SALANS

www.salans.com

Jedną z przesłanek zastosowania zerowej stawki VAT dla wewnątrzwspólnotowej dostawy towarów jest posiadanie przez nabywcę towaru ważnego numeru VAT UE oraz podanie go sprzedawcy. W świetle powyższego wyroku, w celu wyeliminowania ryzyka związanego z brakiem ważnego numeru VAT UE nabywcy, podatnik powinien zwrócić się z zapytaniem do biura wymiany informacji o podatku VAT lub naczelnika urzędu skarbowego o potwierdzenie zidentyfikowania określonego podmiotu na potrzeby transakcji wewnątrzwspólnotowych w innym kraju UE. Wyrok jest szczególnie istotny dla tych podatników dokonujących wewnątrzwspólnotowych dostaw towarów, którzy dotychczas poprzestawali na sprawdzeniu numeru VAT nabywcy w bazie VIES.

Podatek CIT

- **WSA we Wrocławiu w wyroku z 9 listopada 2010 r. (I SA/Wr 1191/10) orzekł, że jeżeli nakłady na środek trwały zostały sfinansowane pożyczką od udziałowca przekraczającą trzykrotność kapitału zakładowego, to odsetki od kwoty przewyższające tę wartość nie zwiększają wartości początkowej środka trwałego, od której dokonywane odpisy amortyzacyjne stanowią koszt podatkowy.**

Zdaniem WSA odsetki wyłączone z kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ustawy o CIT nie mogą być zaliczone do kosztów uzyskania przychodów w żadnej postaci, w tym również jako odpisy amortyzacyjne. Wartościami uznawanymi za koszt nabycia lub wytworzenia środka trwałego są odsetki naliczone do dnia przekazania do użytkowania tego środka trwałego, o ile nie zostały one wyłączone z kosztów uzyskania przychodów z innej przyczyny. Tymczasem odsetki wymienione w art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ustawy o CIT w żadnym wypadku nie mogą stanowić kosztu uzyskania przychodów, czy to bezpośrednio czy też pośrednio, jako koszt wytworzenia środka trwałego. Z powyższego wyroku wynika zatem, że podatnik dokonując zaliczenia do kosztów podatkowych odpisów amortyzacyjnych musi uwzględnić ograniczenia wynikające z tzw. cienkiej kapitalizacji, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 60 i 61 ustawy o CIT.

Inne

- **WSA w Gdańsku w wyroku z 24 listopada 2010 r. (sygn. akt I SA/Gd 889/10) orzekł, iż organy podatkowe nie mają kompetencji do samodzielnej oceny i przesądzenia w postępowaniu podatkowym o ważności lub nieważności czynności prawnej rodzącej obowiązek podatkowy.**

SALANS

www.salans.com

© 2009. Salans LLP. All rights reserved.

K S P

legal & tax advice

W stanie faktycznym będącym przedmiotem orzeczenia, podatnik przedstawiając oświadczenie o uchyleniu się od skutków prawnych oświadczeń woli złożonych pod wpływem błędu (nieważność czynności prawnej), zwrócił się z wnioskiem o zwrot nadpłaty w podatku od czynności cywilnoprawnych. Naczelnik urzędu skarbowego uznał jednak, że błąd na który powołała się strona pozostaje bez wpływu na ważność dokonanej czynności prawnej, a co za tym idzie nie stanowi podstawy do zwrotu podatku. Zdaniem WSA organom podatkowym nie wolno samodzielnie badać, czy spełnione zostały przesłanki błędu prawnie doniosłego i czy uchylenie się od skutków oświadczenia woli nastąpiło w sposób przewidziany prawem. Powyższy wyrok oznacza zatem, iż organy podatkowe nie posiadają kompetencji w zakresie orzekania na gruncie prawa cywilnego o skutkach dokonanych czynności prawnych. Zakwestionowanie skuteczności oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych czynności podjętej w błędzie może odbyć się bowiem jedynie na drodze sądowej, na podstawie tzw. powództwa o ustalenie istnienia stosunku prawnego.

Jeśli chcą Państwo uzyskać więcej informacji na temat naszych usług, prosimy o kontakt:

Kontakt w SALANS:

Karina Furga-Dąbrowska

T: +48 22 2425 770

E: kfurga-dabrowska@salans.com

Salans

Rondo ONZ 1
00-124 Warszawa

T: +48 22 242 52 52

F: +48 22 242 52 42

E: warsaw@salans.com

Kontakt w KSP:

Magdalena Patryas

T: +48 32 731 68 50

E: magdalena.patryas@ksplegal.pl

Krupa Srokosz Patryas Sp. k.

Chorzowska 50
40-121 Katowice

T: +48 32 731 68 50

F: +48 32 731 68 51

E: kancelaria@ksplegal.pl

 SALANS
www.salans.com